

Sjæberning: Et af de væsentligste Punkter, der her have ligget for, er det Spørgsmaal, ved hvilken Grændse man skal blive staaende ved at beskatte den fulde Indtægt. Man har meent, at 1200 Rd. er for lav en Grændse; jeg vil hertil gjøre den Bemærkning, at, naar man ikke bliver staaende ved en temmelig lav Sats, bliver Skatteindtægten i det Hele lille, fordi Størrelsen af den Capital, som er forbeelt paa de større Indtægter, ikke, selv om man sætter en høi Procent, er tilstrækkelig til at give bethdelige Skatteindtægter. Naar man paalægger en Skat og skriver en Skattelov, saa er det ikke for ikke at faae Indtægter, men for at faae Indtægter, og man maa derfor indrette den saaledes, at man rammer Capitalen, hvor den findes; om man gaaer et Par Hundrede Rigsdaler høiere eller lavere i Fastsettelsen af Grændsen, vil ikke væsentlig bethde Noget, men gaaer man saa høit, som her er nævnt, nemlig til 2000 Rd., saa vil man i væsentlig Grad formindste den Indtægt, som man faaer, og vil komme til at trykke stærkt just paa de lavere Beskattede, fordi man da maa forlange en høiere Procent. Det er et Spørgsmaal af en heelt anden Art, om man skal begjære noget Mindre af dem, der efter en anden Proportion ligge nedenfor, og noget Mere af dem, der ligge ovenfor. Det Spørgsmaal har foreligget ved enhver Behandling af denne Sag, og hvad mig personlig angaaer, har jeg holdt paa, at paa Samfundets egne Vegne er det det Kløge at beskatte de høiere Indtægter efter en stigende Scala. Det er den Maade, hvorpaa de af Lykken mere Begunstigede i Samfundet bedst forsvare sig overfor de mindre Begunstigede, at det ligger klart for, at de af deres større Indtægter hde forholdsviis Mere efter et stigende Forhold, men dette Princip har hidtil ikke fundet Anklang, det er hidtil blevet viist tilbage, og deri ligger for mig et Beviis for, at det Sunde og Rigtige i dette System ikke er erkjendt endnu. Dette kan jeg ogsaa godt forstaae, naar jeg hører de Udtalelser, som ere faldne her fra forskjellige Medlemmers Side, og som vise, hvor dyb deres Overbeviisning er om Samfundets Mangel paa virkelig Moralitet. Jeg skal ikke sige dem imod i saa Henseende,

men det er beklageligt, at det er saaledes, og derved bliver Indtægtskatten endnu nødvendiggere, thi den bliver et Middel til lidt efter lidt at moralisere for Folk, saa at de komme til at stamme sig for at lyve for nogle Skilling, thi det dreier sig kun om at lyve sig fra nogle Skilling. De Smaa lyve sig ikke fra det, fordi det kun er om Skillingen, det dreier sig, men de Store gjøre det maaskee, siden man siger det, men de maae stamme sig, thi de kunne undvære det, som de lyve sig til. Man skal derfor bruge denne Beskatning som det meest moraliserende Middel, naar Folk ikke ville hde Skat til Communen for de Gøder, de have af den. Vi ville, haaber jeg, om nogen Tid komme til den Erkjendelse, at det ikke er nødvendigt at troe saa ilde om de forskjellige Borgere her i Staden — jeg siger ikke Staten, nei, for Himlens Skyld! kun Staden —. Her har været et andet Spørgsmaal bragt frem — det har ligget for hyppigt —, om man istedetfor en Indkomsskat skulde gaae ind paa en Formues- og Leilighedsstat; thi idet man spørger om, hvormange Børn der er i Familien, spørger man ikke om den egentlige almindelige Indtægt som Skattegjenstand, men om Leiligheden til at hde Skat. Begynder man først paa at undersøge Leiligheden, som de Vedkommende have til at hde Skat, er der egentlig slet Ingen, der har Leilighed til at hde Skat, og naar der her exempelviis som en Omstændighed, der skulde medføre Medsættelse, er nævnt, at en Person har Børn, saa kan man jo blandt Andet sige, at Brolægningsvæsenet er Noget, der koster Penge, og at den, der spabserer med 5—6 Børn paa Gaden, slider meget Mere paa Brolægningen end den ugifte Mand, saa at hvad en Familie fritages for i Indtægtsstat, bør den hde Mere i Brolægningsstat. Nei, det gaaer ikke an at tage disse Hensyn, de ligge udenfor denne Sag. Det er en Betragtning, der gjentagende kommer frem, og som idelig og idelig deels ved Undersøgelsen og deels ved Voteringen er viist tilbage, og som man dog engang maa høre op med at fremføre, og jeg haaber, at hvis denne Betragtning kommer frem i et Endringsforslag, skal den alter falde igjennem, eller ogsaa maae vi vente at komme bort fra hele Ind-